

Остарѣло кучето,
ала пъкъ научило,
че Вороновъ доктора
подмладявалъ коткитѣ,
подмладявалъ кучета,
хора прости, учени,
вълцитѣ и мечкитѣ,
дори бубулечкитѣ.
Шарко мръдналъ кротката
и намѣрилъ котката.
— Слушай, мари миличка,
сестро ле, любимичка:
ти като си учена,
не си ли научила,
какъ Вороновъ доктора
подмладява коткитѣ,
подмладява кучета,
хора прости, учени?
Близнала си бърната
Маца и отвърнала:
— Виждамъ, Шарко сладичъкъ,
искашъ да си младичъкъ.
Азъ съмъ много учила
и съмъ вече научила,
какъ Вороновъ доктора
подмладява коткитѣ,

подмладява кучета,
хора прости, учени.
Всичкото е въ кожата.
Ехъ, ако да можехме,
тъй да я мѣнявахме —
нѣма остаряване.
Помнишъ ли моравата?
Лани ние двамата
съ тебе край горичката
яко се сборичкахме.
Харно ти наложи ме.
Изподра ми кожата,
ала оттогава нѣ —
подмладихъ се славната.
Кучето подскокнало,
хукнало наоколо.
— Щомъ е салъ до кожата,
Мацо, грабвай ножата, та
одери я цѣлата,
че се е видѣла тя...
Позасмѣ се котката
и показа ноктитѣ.
Що следъ туй се случило,
ето ще научите:
Шарко легналъ кротката,
а връзъ него котката